

Wat de Vlaamse onderhandelaars bijna toegaven

BHV: Het katastrofale “bijna-akkoord” van 10 mei 2005

In een vorig artikeltje in **Kort** over BHV hadden we het over de **Verklaring van Halle** (13 mei 2004) en de daarin opgenomen beloften die de paarse regeringspartijen VLD-SP.A-Spirit in een overeenkomst met de burgemeesters van Halle-Vilvoorde toen hebben ondertekend. Kort gezegd: In ruil voor een correcte organisatie van de verkiezingen van 2004, zouden de Vlaamse regeringspartijen eindelijk zorgen voor de splitsing van de kieskring BHV **zonder een prijs** te moeten betalen. Inderdaad zonder prijs, want het ging er enkel om de ongrondwettige kieskring BHV op te heffen zoals opgelegd werd door het arrest van het Arbitragehof van 2003. Als de Franstaligen bleven NON zeggen, zouden ze hun eigen oplossing in de Kamer ter stemming voorleggen.

Wat hebben deze partijen van die beloften gerealiseerd? De maandenlange federale onderhandelingen van het voorjaar 2005 resulteerden in het **katastrofale “bijna-akkoord” van 10 mei 2005**, op de valreep mislukt door het afhaken van Spirit. Goed om daar eens even aan te herinneren.

Wat was men toen van plan te ondertekenen? ¹

1. Om te beginnen zou de kieskring **enkel voor de Kamer** van Volksvertegenwoordigers gesplitst worden. **Voor de Europese verkiezingen en voor de Senaat geen splitsing dus.** Integendeel, de Waalse partijen zouden voor die verkiezingen in 35 gemeenten in Vlaanderen actief moeten blijven (MOETEN, want ze hebben zelfs niet de keuze om in Halle-Vilvoorde niet op te komen).

2. Voor de kamerverkiezingen zouden **Franstaligen uit 22** (inderdaad u leest tweeëntwintig) **Vlaams-Brabantse gemeenten op Brusselse lijsten kunnen gaan stemmen** zonder overige administratieve implicaties en zonder bureaucratische beslommingen (in de zes faciliteiten gemeenten zelfs zonder zich te verplaatsen). In veel van die 22 Vlaamse gemeenten is zelfs nog nooit een Franstalige lijst opgekomen voor de gemeenteverkiezingen.

3. De **Franse Gemeenschap kreeg het recht om onderwijs, zorgverstrekking, sport en cultuur te organiseren in de Vlaamse Rand, een extra-territoriale bevoegdheid** dus en de feitelijke uitbreiding van Brussel. Voor Olivier Maingain van het FDF was dit de ultieme bekroning van de Franstalige strategie, zoals hij zegt in een interview: ‘Soustraire les francophones de périphérie (pas seulement des six communes à facilités) à l'emprise des autorités flamandes grâce à l'extension des compétences de la Communauté Française en périphérie, et donc les placer sous la protection de la Communauté française’. Deze toegeving is veruit de belangrijkste. De onderhandelaars erkennen hiermee de Franse gemeenschap als overheid voor de persoonsgebonden materies van de Franstaligen die wonen in Vlaanderen .

4. De **omzendbrief-Peeters zou worden ingetrokken**, hoewel de wettelijkheid van deze omzendbrief door de Raad van State recent definitief werd bevestigd na een juridische strijd van 7 jaar.

Commentaar: *Deze toegevingen maken dit (op de valreep mislukte) bijna-akkoord nog tienmaal erger dan het vorige (eveneens afgewezen) Egmontpact uit 1978: De splitsing - alleen voor de Kamerverkiezingen - was enkel virtueel ('une scission symbolique, qui n'en était pas une', schrijft Le Vif Express), terwijl de uitbreiding van Brussel wél reëel was ('amélioration du sort des habitants francophones de la périphérie bruxelloise') met een hele waslijst aan nieuwe voorrechten en extraterritoriale bevoegdheid voor de Franse Gemeenschap.*

Bovendien was alles in stelling gebracht om bij de volgende splitsing (bvb van de Senaat of de Europese verkiezingen waar Halle-Vilvoorde zelfs tot de Waalse kieskring behoort) de faciliteitengemeenten ook formeel bij Brussel aan te hechten. De Franstaligen zullen in hun stoutste

---

¹ We bespreken enkel de voornaamste “BHV-bepalingen”. Er was immers ook een “Brussel-luik”, met zware toegevingen op de tweetaligheid, maar dat laten we hier buiten beschouwing:

dromen nooit gedacht hebben dat deze hallucinante voorstellen voor de 'Vlaamse' onderhandelaars bespreekbaar waren.

Hoe kan het vertrouwen van de Vlaamse burgers in deze partijen na dergelijke feiten hersteld worden?